

een volwaardige rol krijgen om de eigenmachtigheid van het bestuur tegen te gaan en om de belangen van de verschillende maatschappelijke actoren zo goed mogelijk te beschermen (vgl. R. Ortlep & W.S. Zorg, 'Van marginale rechterlijke toetsing naar toetsing op maat: einde van een geconditioneerde respons?', *AA* januari 2018, p. 20–25; Conclusie van staatsraad advocaat-generaal Widdershoven van 22 december 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3557, overweging 8.7 e.v.; T. Barkhuysen & W. den Ouden, 'Kroniek van het algemeen bestuursrecht', *NJB* 2018/740, p. 1001–1012, in het bijzonder p. 1006–1007).
R. Ortlep

AB 2018/207

COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN

16 november 2017, nr. 17/283

(Mr. W.E. Doolaard)

m.nt. J. Wieland*

Art. 1:2 Awb

ECLI:NL:CBB:2017:367

Belang van omwonende niet rechtsreeks betrokken bij besluit tot subsidieverlening voor de aanleg van een zonnepanelenpark.

Als belanghebbende bij een besluit tot subsidieverlening kan ingevolge vaste rechtspraak worden aangemerkt de aanvrager van de subsidie en eventueel een derde op grond van zijn concurrentiepositie. Nu niet is gesteld of gebleken dat appellante de in geding zijnde subsidie heeft aangevraagd of had willen aanvragen en appellante ook geen concurrent is, is het College van oordeel dat appellante niet op voormelde gronden rechtstreeks in haar belangen getroffen is en als belanghebbende bij het primaire besluit kan worden aangemerkt. Wat appellante over haar belangen heeft aangevoerd leidt het College tot het oordeel dat zij hooguit door het bestreden besluit indirect in haar belang getroffen wordt. Het bestreden besluit heeft als rechtsgevolg dat de exploitant van naam 2 B.V. ter zake van de exploitatie van het zonnepark subsidie zal ontvangen. Appellantes belang is niet rechtstreeks betrokken bij de vraag of de exploitant van het zonnepark subsidie kan verkrijgen maar uitsluitend bij de vraag of het zonnepark op de voorgestelde locatie kan worden opgericht. Gelet hierop is appellante geen belanghebbende bij het in geding zijnde besluit tot subsidieverlening.

* J. Wieland is advocaat te Amsterdam.

Uitspraak met toepassing van art. 8:54 lid 1 Awb van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen: Appellante, en De Minister van Economische Zaken, verweerder.

Procesverloop

Appellante heeft beroep ingesteld tegen een besluit van 15 februari 2017 (bestreden besluit) waarmee verweerder haar bezwaar tegen zijn besluit van 19 december 2016 niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Verweerder heeft een verweerschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken ingediend, deels met een verzoek aan het College om toepassing van artikel 8:29, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Het College heeft bij beslissing van 10 augustus 2017 geoordeeld, voor zover thans van belang, dat de door verweerder gewenste beperkte kennisneming van het aanvraagformulier om subsidie en het besluit waarmee de subsidie is verleend, niet is gerechtvaardigd. Verweerder heeft deze stukken vervolgens in het geding gebracht.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 8:54, eerste lid, onder c, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan het College, totdat partijen zijn uitgenodigd om op een zitting te verschijnen, het onderzoek sluiten, indien voortzetting van het onderzoek niet nodig is, omdat het beroep kennelijk ongegrond is. Het College ziet aanleiding om in deze procedure van deze bevoegdheid gebruik te maken en doet uitspraak zonder zitting. Daartoe overweegt het College als volgt.

2.1. Bij besluit van 19 december 2016 (primaire besluit) heeft verweerder aan naam 2 B.V. (subsidieontvanger), subsidie op grond van het Besluit Stimulering Duurzame Energieproductie 2016 verleend voor het produceren van duurzame elektriciteit op de op te richten productiestallatie naam 2 te plaats 2. Appellante heeft daaruit een persbericht kennis van genomen en heeft vervolgens tegen dit besluit bezwaar gemaakt bij verweerder.

2.2. Bij besluit van 15 februari 2017 (bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van appellante met toepassing van artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet-ontvankelijk verklaard op de grond dat appellante geen belanghebbende is bij het primaire besluit als bedoeld in artikel 1:2 van de Awb.

2.3. Appellante heeft tegen dit besluit beroep ingesteld.

3. Het College overweegt als volgt.

3.1. In dit geding moet de vraag worden beantwoord of verweerder appellante terecht heeft aangemerkt als belanghebbende in de zin van de Awb, bij het primaire besluit.

3.2. Appellante stelt dat zij belanghebbende is omdat naam 3 met de bij dat besluit verleende subsidie achter haar huis een 117 hectare groot zonnepanelenpark wil aanleggen, wat zij wil voorkomen. Verder is naam 3 volgens haar geen integere en geschikte partij om een dergelijke grote subsidie te verkrijgen. Het is de vraag of naam 3 in staat is het project te realiseren en te exploiteren. Naast het algemeen belang van doelmatige besteding van subsidiegelden kunnen ook de belangen van omwonenden in het geding komen als er een half afgebouwde, onvoldoende onderhouden of beheerde installatie zal worden gerealiseerd. Appellante heeft dit op 24 december 2016 aan RVO uitgelegd. De beslissing van 15 februari 2017 is voor haar een verrassingsbeslissing en, mede omdat zij niet is gehoord, in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur. RVO tracht het onmogelijk te maken dat de achtergrond van de subsidieontvanger wordt nagetrokken. Dat is maatschappelijk onwenselijk.

3.3. Artikel 1:2, eerste lid, van de Awb definieert de belanghebbende als degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Om van een rechtstreeks belang te kunnen spreken moet er volgens vaste rechtspraak een voldoende direct geraakt belang zijn. In de eis van direct geraakt belang komt tot uitdrukking dat er een voldoende causaal verband moet zijn tussen de gevolgen van een besluit en de belangen van een partij.

3.4. Als belanghebbende bij een besluit tot subsidieverlening kan ingevolge vaste rechtspraak worden aangemerkt de aanvrager van de subsidie en eventueel een derde op grond van zijn concurrentiepositie. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 15 juli 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2258. Het College gaat er op grond van het aanvraagformulier en het primaire besluit vanuit dat de in geding zijnde subsidie is verleend aan naam 2 B.V. en dat naam 3 naam 4 N.V. (naam 3) de subsidie namens naam 2 B.V. heeft aangevraagd. Nu niet is gesteld of gebleken dat appellante de in geding zijnde subsidie heeft aangevraagd of had willen aanvragen en appellante ook geen concurrent is, is het College van oordeel dat appellante niet op voormelde gronden rechtstreeks in haar belangen getroffen is en als belanghebbende bij het primaire besluit kan worden aangemerkt.

3.5. Wat appellante over haar belangen heeft aangevoerd leidt het College tot het oordeel dat zij hooguit door het bestreden besluit indirect in haar belang getroffen wordt. Het bestreden be-

sluit heeft als rechtsgevolg dat de exploitant van naam 2 B.V. ter zake van de exploitatie van het zonnepark subsidie zal ontvangen. Appellantes belang is niet rechtstreeks betrokken bij de vraag of de exploitant van het zonnepark subsidie kan verkrijgen maar uitsluitend bij de vraag of het zonnepark op de voorgestelde locatie kan worden opgericht. Gelet hierop is appellante geen belanghebbende bij het in geding zijnde besluit tot subsidieverlening. De hiervoor onder 3.1 vermelde vraag moet bevestigend worden beantwoord. Gelet hierop is het College van oordeel dat appellante geen belanghebbende is in de zin van artikel 1:2 van de Awb bij het in geding zijnde primaire besluit tot subsidieverlening. De hiervoor onder 3.1 vermelde vraag moet bevestigend worden beantwoord.

3.6. Het College merkt hierbij nog op dat aan het vorenstaande niet afdoet dat appellante door de rechtbank Noord-Nederland in een uitspraak van 21 maart 2017, ECLI:NL:RBNNE:2017:1061, is aangemerkt als belanghebbende bij het besluit waarmee aan naam 3 een omgevingsvergunning voor het zonnepark is verleend. In het omgevingsrecht zijn andere belangen in geding dan bij het subsidierecht en zijn dus andere factoren bepalend voor beantwoording van de vraag of iemand als belanghebbende bij een besluit kan worden aangemerkt.

3.7. Nu appellante geen belanghebbende is bij het primaire besluit tot subsidieverlening als bedoeld in artikel 1:2 van de Awb, staat voor haar niet op grond van artikel 7:1 van de Awb, in samenhang gelezen met artikel 8:1 van de Awb, de mogelijkheid van bezwaar open. Verweerder heeft het bezwaar van appellante daarom terecht met toepassing van artikel 6:6 van de Awb niet-ontvankelijk verklaard.

4. Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat voortzetting van het onderzoek niet nodig is. Het beroep is kennelijk ongegrond.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Noot

Zie annotatie onder AB 2018/208.

J. Wieland